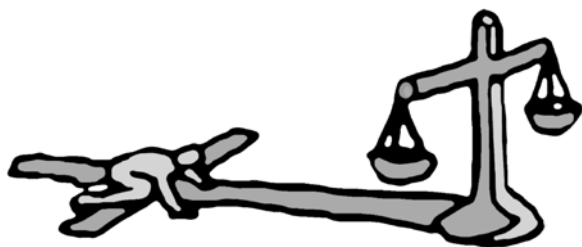

عادل شمرده شدن از طریق ایمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: رومیان باب ۳ آیات ۱۹ تا ۲۸.

آیه حفظی: «زیرا یقین می‌دانیم که انسان بدون اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می‌شود» (رومیان باب ۳ آیه ۲۸).

در این درس به موضوع اساسی رومیان می‌پردازیم: نجات از طریق ایمان - حقیقتی بزرگ که بیش از هر حقیقت دیگری باعث بوجود آمدن نهضت اصلاحات پروتستان شد. و در جهت عکس، علیرغم همه تاکیدات و اثبات‌های ادعایی در خصوص این عقیده، از سال ۱۵۲۰ تا به امروز کلیسای کاتولیک روم تغییری نکرده است، تاریخی که پاپ لئو با صدور حکم یا منشوری که بطور عمومی در همه جا پخش میشد، لوتر و آموزه‌هایش را محکوم کرد. لوتر یک نسخه از سند منشور را سوزاند زیرا اگر یک آموزه وجود داشته باشد که هرگز نباید در برابر آن کوتاهی و سازش صورت میگرفت، آن آموزه عادل شمرده شدن از طریق ایمان بوده و هست. این عبارت بخودی خود بر پایه احکام شکل گرفته است. کسی که به قانون تجاوز کند در برابر یک قاضی آورده می‌شود و بخاطر عصیان و خطاهایش به مرگ محکوم می‌شود. اما یک کفیل و جایگزین حاضر میشود تا تقصیرات متجاوز را به عهده خود بگیرد و از این رو کیفرِ خاطی را تسویه و مبرا سازد. با پذیرفته شدن جایگزین، اکنون خاطی در برابر قاضی ایستاده و نه تنها از جرم مبرا شده بلکه به عنوان فردی بحساب می‌آید که هرگز خطاهایی که برای آن به دادگاه آورده شده را انجام نداده است. و این بدین دلیل است که جایگزین - که سابقه خوب و عالی دارد - به خاطر نگاه داشتن کامل قانون، بخشودگی را به خطاکار ارزانی میدارد.

در نقشه نجات هر کدام از ما خطاکار و مجرم هستیم. جایگزین ما عیسی مسیح سابقه بدون خطایی دارد و در دادگاه بجای ما می‌ایستد و عدالت او بجای بی‌عدالتی

ما پذیرفته می شود. از این رو ما در برابر خدا عادل شمرده شده ایم، نه بخاطر کارهای خودمان بلکه بواسطه عیسی که زمانی که ما عدالتش را «با ایمان» بپذیریم، به ما تعلق می یابد. این خبر خوبی است! درواقع، خبری بهتر از این وجود ندارد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۸ اکتبر آماده شوید.

۲۲ اکتبر

یکشنبه

اعمال شریعت

رومیان باب ۳ آیات ۱۹ و ۲۰ را بخوانید. پولس در اینجا در مورد شریعت، کاری که انجام می دهد و کاری که نمی تواند و انجام نمی دهد چه چیزی می گوید؟ چرا درک این نکته برای تمام مسیحیان بسیار مهم می باشد؟

پولس از عبارت شریعت در معنای گسترده آن استفاده میکند، بگونه ای که یهودیان در آن زمان بتوانند درک کنند. یک یهودی حتی امروزه، با شنیدن واژه تورات (واژه عبری برای «شریعت») بطور خاص به دستورات عملی های خدا در پنج کتاب اول موسی و همچنین بطور کلی تر، تمام عهد قدیم می اندیشد. احکام اخلاقی - علاوه بر بسط و تعمیم این مطلب در حکم ها و قضاوتها و همچنین احکام مربوط به آداب تشریفاتی - بخشی از این دستورات عمل بود. به این دلیل ما ممکن است در اینجا شریعت را به عنوان نظام یهودیت ببینیم.

تحت شریعت بودن یعنی تحت حوزه قضایی آن بودن. اگر چه شریعت، قصور و گناهان فرد را در برابر خدا آشکار می سازد. شریعت نمی تواند گناه را از بین ببرد؛ کاری که می تواند انجام بدهد، هدایت گناهکار به جستجوی یک چاره برای آن می باشد.

از آنجا که ما کتاب رومیان را در زمان حال بکار میبریم، در حالیکه که احکام یهودی دیگر ضریب کاربردی ندارد، به شریعت بطور خاص به عنوان احکام اخلاقی می نگریم. این احکام همانطور که نظام یهودیت نتوانست یهودیان را نجات بدهد، قادر به نجات دادن ما نیز نمی باشد. نجات دادن یک گناهکار تابعی از احکام اخلاقی نیست. عملکرد آن آشکار نمودن شخصیت خدا و نشان دادن کاستی های مردم در انعکاس آن شخصیت می باشد.

هر کدام از احکام که باشد - اخلاقی، تشریفاتی، مدنی یا ترکیب همه - حفظ بخشی یا همه آن به خودی خود، فرد را در نظر خدا عادل نمی کند. در واقع، قرار نبود شریعت چنین کاری انجام دهد. در مقابل، شریعت برای اشاره به کاستی های ما و هدایتمان به مسیح در نظر گرفته شده بود.

درست همانطور که علائم یک بیماری نمی توانند آن بیماری را درمان کنند، شریعت نیز نمی تواند ما را نجات دهد. علائم بیماری، آن را درمان نمی کنند؛ آنها نیاز به درمان را مشخص می کنند. شریعت نیز چنین عمل می کند.

تلاش شما در حفظ احکام تا چه حد موفقیت آمیز بوده است؟ پاسختان درباره بی‌فایده‌گی تلاش در نجات یافتن از طریق حفظ احکام، چه چیزی باید به شما بگوید؟

دوشنبه

۲۳ اکتبر

عدالت خدا

«لکن الحال بدون شریعت، عدالت خدا ظاهر شده است، چنانکه تورات و انبیا بر آن شهادت می‌دهند» (رومیان باب ۳ آیه ۲۱). ما معنای این آیه را چگونه درک می‌کنیم؟

این عدالت جدید با عدالت شریعت که یهودیان با آن آشنا بودند، در تضاد می‌باشد. عدالت جدید، «عدالت خدا» نامیده می‌شود؛ یعنی عدالتی که از جانب خدا می‌آید، عدالتی که خدا فراهم می‌کند و تنها نوعی که خدا به عنوان عدالت حقیقی می‌پذیرد. این البته عدالتی است که عیسی در طول زندگی‌اش در جسم بشری در اینجا بوجود آورد - عدالتی که او به همه کسانی که آن را با ایمان بپذیرند و برای خود مطالبه نمایند، نه به این دلیل که مستحق آن می‌باشند بلکه زیرا به آن نیاز دارند، ارائه می‌دهد.

«عدالت، اطاعت از شریعت می‌باشد. شریعت، عدالت را می‌طلبد و این چیزی است که گناهکار به شریعت مدیون است؛ اما او قادر به بازپرداخت آن نمی‌باشد. تنها راهی که او می‌تواند به عدالت برسد، از طریق ایمان می‌باشد. او از طریق ایمان می‌تواند شایستگی مسیح را نزد خدا بیاورد و خداوند اطاعت پسرش را به حساب گناهکار می‌نویسد. عدالت مسیح بجای قصور بشر پذیرفته شده است و خدا فرد تائب و ایماندار را می‌پذیرد، او را آمرزیده و عادل بحساب می‌آورد. و به گونه‌ای که گویا عادل بوده است با او رفتار می‌کند و مانند پسر خویش به او محبت می‌ورزد.» - الن جی. وایت، از مرجع زیر: (Selected Messages, book 1, p. 367). چگونه می‌توانید بیاموزید که این حقیقت شگفت‌انگیز را برای خود بپذیرید؟ رومیان باب ۳ آیه ۲۲ را نیز ببینید.

ایمان مسیحی اینجاست، بی‌تردید ایمان به عیسی مسیح. همانطور که ایمان در زندگی مسیحی عمل می‌کند، چیزی بیشتر از یک پذیرش فکری می‌باشد؛ این ایمان چیزی بیشتر از تصدیق واقعیت‌های زندگی و مرگ مسیح می‌باشد. در عوض، ایمان حقیقی در عیسی مسیح، پذیرش او به عنوان نجات‌دهنده،

جایگزین، ضامن و خداوند می باشد. این به معنی انتخاب شیوه زندگی اوست. این اطمینان به او و با ایمان به دنبال زندگی مطابق با فرمان های او می باشد.

۲۴ اکتبر

سه شنبه

از طریق فیض او

با در نظر داشتن آنچه که تاکنون درباره شریعت و کاری که نمی تواند انجام بدهد، آنگونه که مطالعه کرده ایم، رومیان باب ۳ آیه ۲۴ را بخوانید. پولس در اینجا چه چیزی می گوید؟ معنای اینکه رستگاری در عیسی می باشد، چیست؟

ایده «عادل شمرده شدن» که در این آیه دیده می شود، چیست؟ واژه یونانی dikaios ترجمه شده به عنوان «عادل شمرده شدن» ممکن است به معنای «عادل کردن»، «عادل اعلام نمودن» یا «عادل در نظر گرفتن» باشد. این واژه از ریشه مشابهی با dikaiosune، «عدالت» و واژه dikaioma، «لزوم عدالت» باشد. از این رو، ارتباطی نزدیک میان «عادل شمرده شدن» و «عدالت» وجود دارد، ارتباطی که در ترجمه های بسیاری دیده نمی شود. ما هنگامی عادل شمرده می شویم که توسط خدا «عادل اعلام بشویم».

پیش از این عادل شمرده شدن، یک فرد، نا صالح است و در نتیجه مورد پذیرش خدا نمی باشد؛ پس از عادل شمرده شدن، او صالح در نظر گرفته می شود و در نتیجه مورد پذیرش خدا قرار می گیرد.

و این تنها از طریق فیض خدا بوقوع می پیوندد. فیض به معنی لطف و مرحمت می باشد. هنگامی که یک گناهکار برای نجات به خدا روی می آورد، عادل در نظر گرفتن و اعلام نمودن آن فرد، عملی از روی فیض می باشد. این لطفی است که بر اساس شایستگی نمی باشد و ایماندار بدون هیچ استحقاقی از جانب خود عادل شمرده می شود، بدون هیچ گونه دعوی برای ارائه به خدا بجز درماندگی مطلق. فرد از طریق نجاتی که در عیسی مسیح می باشد، نجاتی که عیسی به عنوان جایگزین و ضامن فرد گناهکار ارائه می دهد، عادل شمرده می شود.

عادل شمرده شدن در رومیان به عنوان انجام عملی بناگاه ارائه شده است؛ به این معنی که، آن را در یک نقطه در زمان اتفاق می افتد که موقع آن معلوم نیست. یک لحظه گناهکار است و خارج از رحمت و فیض، نا عادل و غیر قابل قبول است؛ لحظه ای بعد، پس از عادل شمرده شدن، فرد به فیض خدا داخل گشته، مقبول و عادل است. فردی که در مسیح است به عمل عادل شمرده شدن به عنوان عملی در گذشته می نگرد، کاری که زمانیکه کاملاً تسلیم مسیح نمود، اتفاق افتاد. «عادل شمرده شدن» (رومیان

باب ۵ آیه ۱) به معنی عادل اعلام شده می باشد.

بطور حتم اگر گناهکار عادل شمرده شده خطا کند و سپس دوباره به عیسی روی آورد، عادل شمردگی مجددا رخ خواهد داد. همچنین، اگر بازگشت مجدد به مسیح یک تجربه روزانه در نظر گرفته شود، مفهومی وجود دارد که در آن عدالت ممکن است یک تجربه تکرار شدنی در نظر گرفته شود.

با اینکه مژده خوب نجات خبر بسیار خوشی است، چه چیزی مردم را از پذیرش آن باز می دارد؟ در زندگی خودتان، چه نوع چیزهایی شما را از همه آنچه خداوند وعده و ارائه می دهد، باز می دارد؟

۲۵ اکتبر

چهارشنبه

عدالت مسیح

در رومیان باب ۳ آیه ۲۵، پولس مژده بزرگ نجات را بیشتر به تفصیل شرح می دهد. او از یک عبارت، فرونشاندن خشم و غضب استفاده می کند. واژه یونانی آن hilasterion است که در عهد جدید تنها در اینجا و در عبرانیان باب ۹ آیه ۵ که بصورت «تخت رحمت» ترجمه شده است، وجود دارد. نشاندن خشم و غضب همانطور که در رومیان باب ۳ آیه ۲۵ برای توصیف ارائه عدالت و نجات از طریق مسیح بکار برده شده است، به نظر می رسد نشان دهنده تحقق همه آنچهی بود که در معبد عهد عتیق بعنوان نمادی ازتخت بود. پس این بدان معنی است که عیسی با قربانی شدنش، به عنوان وسیله نجات مشخص شده است و به عنوان کسی که فرو نشاندن خشم و غضب را ارائه می دهد نشان داده شده است. بطور خلاصه، به این معنی است که خدا کاری را که برای نجات ما لازم بود انجام داد.

این متن همچنین در خصوص «آمزش گناهان» نیز صحبت می کند. این گناهان ما هستند که ما را نزد خدا غیر قابل قبول می کنند. ما خود نمی توانیم کاری برای خنثی نمودن گناهانمان انجام بدهیم. اما خدا در نقشه نجات، راهی برای بخشیده شدن این گناهان از طریق ایمان به خون مسیح فراهم نموده است.

معادل واژه «گذشت یا عفو» در یونانی paresis است که به معنی «گذشت» یا «گذشت از» می باشد. «گذشت» به معنی نادیده گرفتن گناهان نیست. خدا می تواند بدلیل اینکه مسیح با مردنش جریمه گناهان همه مردم را پرداخته است، از گناهان بگذرد. بنابراین، هر کس که «به خون او ایمان داشته باشد»، گناهانش بخشیده خواهد شد زیرا مسیح قبلا برای او مرده است (اول قرن‌تیاں باب ۱۵ آیه ۳).

مژده خوبی که پولس مشتاق بود آن را با همه کسانی که گوش شنوایی برای آن داشتند، در میان بگذارد، این بود که «عدالت او [یعنی خدا]» برای بشریت در دسترس بود و اینکه از طریق اعمال و یا شایستگی به ما نمی رسد، بلکه بواسطه ایمان به عیسی و کاری که برای ما انجام داده است، اتفاق خواهد افتاد.

بدلیل صلیب جلجتا، خدا می تواند گناهکاران را عادل اعلام نماید و همچنان در نظر جهان عادل و منصف باشد. شیطان نمی تواند هیچ انگشت اتهامی بسوی خدا نشانه رود، زیرا ملکوت، عظیمترین قربانی را انجام داده است. شیطان خدا را به درخواست از نژاد بشری بیش از آنچه که خود مایل به دادن بود، متهم کرد. صلیب این ادعا را رد می کند.

به احتمال زیاد شیطان انتظار داشت که خدا جهان را پس از ارتکاب به گناه نابود سازد؛ در عوض، خدا عیسی را برای نجات آن فرستاد. این مطلب درباره شخصیت خدا چه چیزی به ما می گوید؟ دانش ما از شخصیت خدا، چگونه باید بر نحوه زندگی ما تأثیر بگذارد؟ در ۲۴ ساعت آینده، در نتیجه شناخت خدا، چه کار متفاوتی مستقیماً انجام خواهید داد؟

۲۶ اکتبر

پنجشنبه

بدون اعمال شریعت

«زیرا ما به یقین می دانیم که به وسیله ایمان بدون اجرای شریعت می توانیم کاملاً نیک محسوب شویم» (رومیان باب ۳ آیه ۲۸). آیا این بدین معناست که حتی اگر شریعت ما را نجات نمی دهد و ما ملزم به اطاعت از آن نمی باشیم؟ پاسخ خود را توضیح دهید.

در بُعد و بافت تاریخی، پولس در رومیان باب ۳ آیه ۲۸، از شریعت در مفهوم گسترده نظام یهودیت سخن می گفت. مهم نیست که یک یهودی تا چه حد آگاهانه تلاش می کرد که تحت این نظام زندگی کند، آن فرد اگر در پذیرش عیسی به عنوان مسیح موعود قاصر می ماند، نمی توانست عادل شمرده شود.

رومیان باب ۳ آیه ۲۸، نتیجه گیری پولس از این ادعای اوست که قانون ایمان مستثنی از تفاخر و مباهات است. اگر فردی توسط اعمال خود عادل شمرده شود، می تواند به آن مباهات کند. اما زمانی که او بدلیل اینکه عیسی هدف ایمان وی است، عادل شمرده

شده است، پس به وضوح آن اعتبار به خدا تعلق دارد، که گناهکار را عادل اعلام نمود. الن جی. وایت به پرسش «عادل شمرده شدن از طریق ایمان چیست؟»، پاسخ جالبی می دهد. او چنین نوشت: «خلق شکوه بشر از خاک و انجام کاری برای او که در قدرت خود بشر نیست، کار خداست.» - از مرجع زیر:

Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 456.

اعمال شریعت نمی توانند کفاره گناهان گذشته باشند. عادل شمرده شدن قابل کسب نیست. تنها می تواند با ایمان به قربانی شدن فدیة گونه مسیح دریافت شود. بنابراین، در این مفهوم، اعمال شریعت ارتباطی به عادل شمرده شدن ندارند. عادل شمرده شدن بدون اعمال به معنی عادل شمردن بدون وجود چیزی در ما که باعث شایستگی مان بشود، می باشد.

اما بسیاری از مسیحیان این آیه را سوء تعبیر نموده و بطور غلط بکار برده اند. آنها می گویند تنها کاری که فرد باید انجام بدهد باور داشتن است در حالی که اطاعت حتی اطاعت از احکام اخلاقی را کم اهمیت جلوه می دهند. آنها با چنین کاری، سخن پولس را اشتباه تعبیر می کنند. پولس در کتاب رومیان و جاهای دیگر، اهمیت زیادی برای حفظ احکام اخلاقی قائل می شود. بطور حتم عیسی و همچنین یعقوب و یوحنا نیز چنین کرده اند (متی باب ۱۹ آیه ۱۷؛ رومیان باب ۲ آیه ۱۳؛ یعقوب باب ۲ آیات ۱۰ و ۱۱؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲). منظور پولس این است که اگر چه اطاعت از احکام شریعت باعث عادل شمرده شدن نمی شود، با این وجود فردی که بواسطه ایمان عادل شمرده شده است، همچنان احکام خدا را حفظ می کند و در واقع تنها کسی است که می تواند شریعت را نگه دارد. یک فرد گناهکار که عادل شمرده نشده است، هرگز نمی تواند خواسته های شریعت را بجا آورد.

چرا گرفتار شدن در دام این طرز تفکر که (از آنجایی که شریعت ما را نجات نمی دهد، نیازی به حفظ آن نداریم)، بسیار آسان است؟ آیا شما تا به حال با مطالبه عادل شمرده شدن بواسطه ایمان، گناهی را از روی عقل توجیه نموده اید؟ چرا این یک موقعیت بسیار خطرناک می باشد؟ در عین حال، ما بدون وعده نجات حتی زمانی که به سوء استفاده از آن وسوسه می شویم، چه وضعیتی خواهیم داشت؟

۲۷ اکتبر

جمعه

مطالعه بیشتر: می توانید مراجع زیر را مطالعه کنید.

Read Ellen G. White, "The Righteousness of Christ in the Law", pp. 236-239; "Come and Seek and Find", pp. 331-335; "Perfect Obedience Through Christ", pp. 373, 374, in Selected Messages, book 1; "Things New and Old", pp. 128, 129,

in *Christ's Object Lessons*.

«اگر چه شریعت نمی تواند جریمه گناه را بپردازد، ولی گناهکار را با تمام بدهی هایش متهم می سازد، مسیح وعده آموزش بسیاری را برای همه کسانی که توبه کرده و رحمت او را باور کنند ارزانی داشته است. محبت خدا به فرد توبه کننده و ایماندار، بوفور داده می شود. داغ و نشان گناه بر جان تنها می تواند از طریق خون فدیة زودده شود ... خون کسی که با پدر برابر بود. کار مسیح - زندگی، رنج، مرگ و شفاعت او برای بشر از دست رفته - شریعت را تمجید نموده و به آن حرمت می بخشد.» - الن جی. وایت، از مرجع زیر: *Selected Messages*, book 1, p. 371.

«شخصیت مسیح بجای شخصیت شما قرار می گیرد و شما چنان که گویی هرگز گناه نکرده بودید، نزد خدا مقبول میشوید.» - الن جی. وایت، گام هایی بسوی مسیح، *Steps to Christ*, p. 62.

«هنگامی که رسول می گوید که ما بدون اعمال شریعت عادل شمرده شده ایم، منظور او اعمال از روی ایمان و فیض نمی باشد؛ زیرا کسی که چنین کارهایی انجام می دهد، چنین باوری ندارد که با انجام این اعمال عادل شمرده می شود. ایماندار (در حالی که چنین کارهای از روی ایمان را انجام می دهد)، به دنبال عادل شمرده شدن (از طریق ایمان) می باشد. منظور رسول از اعمال شریعت، کارهایی هستند که فرد از نظر خویش باور دارد که با انجام آنها عادل شمرده شده و بواسطه کارهایش صالح می باشد. به عبارت دیگر، در حالی که آنها کار خوب انجام می دهند، به دنبال عدالت نیستند بلکه صرفا خواستار خودستایی هستند که قبلا بواسطه اعمالشان، عدالت را کسب نمودند.» - مارتین لوتر، از مرجع زیر: *Commentary on Romans*, p. 80.

سوالاتی برای بحث

۱. بار دیگر آیات این هفته را بخوانید و سپس از زبان خود در یک پاراگراف آنها را خلاصه کنید. نوشته های خود را در کلاس با یکدیگر در میان بگذارید.
۲. نقل قول لوتر که در بالا گفته شد را بخوانید. چرا چنین حقیقتی او را به آنچه انجام داد، وا داشت؟ چرا چیزی که او می گوید نکته بسیار مهمی است که درک آن حتی امروزه برای ما مهم می باشد؟
۳. «ادونتیستهای روز هفتم خود را به عنوان وارثان و کسانی میبینند که اعتقادات خود را بر بینش های نهضت اصلاحات بنا کردند که مطابق با آموزه های کتاب مقدس مبتنی بر عادل شمرده شدن بواسطه فیض محض ایمان است که انجیل رسالتی را بطور جامع، واضح و متوازن ترمیم و احیا میکند.» - برگرفته از مرجع ذیل:
Ivan T. Blazen, "Salvation", *Handbook of Seventh-day Adventist Theology* (Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 2000), p. 307.
ما برای باور به آنچه در باره خودمان در بالا نوشته شده است، چه دلایلی داریم؟